

ตอนที่ ๓

คำสั่งลับ

“อะโหล อะโหล สองโหลยี่สิบสี่ คีนนี้ คอย่าลืม จุงมีอบุตร จุคมีอหลาน ประธานมือแพน ไปดูชม งาน รถไต่ถึง ซิงข้าสวรรคต ละครข้าง ละครลิง และการละเล่นอีกมากมาย ที่สนามโรงเรียนบ้าน แสงสุข เราจะอยู่รับใช้ท่านถึงสองวันสองคืน ท่าน จะได้รับความสนุกสนาน ตำราญใจ กับวงดนตรี รำวงกลางแปลง ... ”

เสียงประกาศ จากเครื่องขยายเสียง ของ ขบวนรถละครเร่ ดังไปทั่วหมู่บ้าน ไร่ใจพวกเด็ก เล็กๆ จนพากัน วิ่งบ้าง เดินบ้าง ติดตามรถละคร เร่ ซึ่งวิ่งไปอย่างช้าๆ ยิงไปไกล ขบวนของพวกเขา เล็กๆ ก็ยาวขึ้น นานหลายปีแล้ว ไม่มีรถเร่ มหรรตพจากภายนอก เข้ามาในหมู่บ้าน

ผู้คนในหมู่บ้านแสงสุข และหมู่บ้านใกล้เคียง ต่างทยอยกัน มุ่งหน้าสู่โรงมหรตพกลางแจ้ง ตั้งแต่หัวค่ำ คีนนี้ คงไม่มีใครอยู่บ้าน นอกจากคน ป่วย เพราะเสียงจากลำโพง มันมีสเน่ห์ดึงดูด เข้า ยวน ให้ต้องออกจากบ้าน ไปออรวมกัน เหมือน ผุงแมลง กำลังบินร่อนเล่นกับแสงไฟยามค่ำคีน

หากคือนี่ มีนักร้องแมลง ออกจับแมลงเพื่อนำมา
ทำอาหาร และแมลงเหล่านั้น เป็นสัตว์ที่กินได้
เหมือนแมงดา หรือตั๊กแตนบางพันธุ์ นักร้องแมลง
คงจะโชคดีมาก ๆ ไม่ต้องออกแรงไล่จับให้เมื่อย

จันทน์ เห็นว่าโอกาสดี ๆ อย่างนี้ หาได้ไม่ง่าย
ในรอบหลายปี เธอจึงแต่งตัวให้ดูผู้ชาย ได้ออกไป
รับรสความสนุก ร่วมกับชาวบ้านคนอื่น ๆ ใน
หมู่บ้าน

“แต่แม่ต้องอยู่เฝ้าบ้านนะจ๊ะ ลูกไปกะห่ม”
จันทน์ บอก ขณะสวมเสื้อตัวใหม่ที่สวย ให้ดูผู้ชาย

สังข์ แต่งตัวเสร็จ ตั้งแต่ยังไม่ค่ำ นั่งฮัมเพลง
พื้นบ้าน อยู่คนเดียว ที่หัวบันไดบ้าน ระหว่างรอ
ตาเป็ด กับยายปิ่น ซึ่งเพิ่งกลับจากสวน

“ห่มม ไวไวหน้อย ปะเดียวไม่ทัน ได้ดูดิ้งกะ
ข้าง” สังข์ ตะโกนบอก

เป็นไปตามคาด ชาวบ้านแสงสุข คงจะยกกัน
มาทั้งหมู่บ้าน พวกเขามาแบ่งรับเอาความสนุก
เพลิดเพลิด เท่าที่มีให้ดูได้เสียกัน ตามประสา
ชาวบ้านป่า ซึ่งห่างไกลเทคโนโลยี ... แต่ กิจกรรม
ครั้งนี้ มันได้ผล สำหรับบางคน ที่ต้องการให้มัน

เกิดขึ้น เพื่อค้นหาบุคคลเป้าหมาย เหมือนล่อแมลงด้วยแสงไฟ ให้บินเข้ามาติดกับ

...

สามเดือนถัดมา เมธาวรรณ ได้รับการติดต่อกับ บุรุษลึกลับระดับเจ้าพ่อ ชื่อพล ที่เคยพบกันมาครั้งหนึ่งแล้ว เธอขับรถไปพบเขา ในสถานที่ลับตาคน การพบกันครั้งนี้ สร้างความไม่พอใจให้แก่เธอ เพราะต้องเพิ่มจำนวนเงินค่าจ้าง ด้วยเงินก้อนโตอีกก้อน

พล ใช้ประสบการณ์ และข้อมูลที่เขา มี เป็นเงื่อนไขต่อรอง กับความใคร่อยากของนายจ้าง เขารู้สึกว่า นี่ไม่ใช่การโกง แต่เป็นแค่แทกติกเล็กๆ พล ยื่นข้อตกลงใหม่ แทนข้อตกลงเดิม เพื่อให้แน่ใจว่า นายจ้างจะไม่เบี้ยวค่าแรงที่ค้างจ่าย เพราะอ้างว่าทำงานพลาด ชำนิคคน ก็แน่ละ นี่มันเป็นอาชีพของเขา เขาต้องแน่ใจ ก่อนลงมือปฏิบัติการ เขานำภาพถ่ายอีกภาพหนึ่ง ยื่นให้เมธาวรรณดู

“น้องสาวก็รู้นี้ พี่หมดเงินไปไม่น้อย กับการตามล่าหาเหยื่อ และก็เจอแล้ว”

“แล้วทำไม พี่ไม่จัดการชะตอนนั้น?”

เขาไม่สนใจ กับคำถาม

“ถ้าจะให้ทำงานต่อ ต้องเพิ่มค่าแรง ที่ให้ไป
หนก่อน ใช้หมดไปแล้ว”

“นี่ ... แก่”

เมธาวรรณ แสดงความไม่พอใจ เธอรู้สึกกว่า
ลูกค้าของเธอผู้นี้ มีเด็ห้เหลียมไม่น้อย เธอรู้ว่า
เป้าหมายของเธอเป็นใคร แต่กัด้บยังไม่ลงมือ นี
มันโง่กันซัคๆ แต่จะทำอย่างไรได้ การทำธุรกิจ
กับโจร ก็ต้องเลียงเป็นธรรมดา ไม่มีทางเลือกอื่นที่
ดีกว่านี้ ถ้าผลตอบแทนที่จะได้รับนั้น มันคุ้มค่า
เธอจำเป็นต้องยอม ตามข้อตกลงใหม่

“ก็ได้ ... กำจัดไอ้เต็กเวรนั้นซะ แล้วก็แม่มัน
ด้วย อย่าให้เหลือหลักฐาน นี้ค่าเหน้อยครั้งนี
งก่อน ที่เหลือเมื่องานเสร็จ อ้อ! อย่าลืม-”

“ต้องสะอาดและเงียบสนิท” เขาแะยะยิ้ม และ
พูดสอดขึ้น “พี่ไม่ลืมหรอกน่า น้องสาว”

...

บ่ายวันพฤหัสบดี หลังพิธีไหว้ครูของพวกเขา
เด็กๆ ผู้ปกครองทั้งสองหมู่บ้าน ต่างก็มาร่วม
กิจกรรม ภายในโรงเรียน ตลอดทั้งวันเต็มไปด้วย

ผู้คน สร้างความสนุกสนาน และเสียงหัวเราะ
เสียงพูดคุย กันซึ่งแซมมาแต่ไกล โดยเฉพาะ
บริเวณสนามเด็กเล่น และในหอประชุม

มีชายแปลกหน้า ๒ คน ขับรถยนต์ปิกอัพ
ติดฟิล์มกรองแสงเข้ม จนมองไม่เห็นคนขับ ที่อยู่
ข้างใน ผ่านเข้ามาในหมู่บ้านแสงสุข และจอดใต้
ถ้ำชาวบ้านสองสามคำ เมื่อได้คำตอบพวกเขา ก็
ขับรถตรงไปที่โรงเรียน ขณะนั้นโรงเรียนยังไม่เลิก
พอรถจอดสนิท ชายคนหนึ่ง ลงจากรถ ลงไปถาม
นักเรียนคนหนึ่ง เพื่อให้แน่ใจว่า เด็กชายตั้งขวัญ
คือคนไหน

กิจกรรมวันไหว้ครู เล็กๆ บ่ายสองโมง
พวกเด็กๆ ต่างพากันกลับบ้านพร้อมกับ
ผู้ปกครอง สังข์ กับ แม่ พากันเดินมาจนถึงทาง
แยกเข้าบ้าน

“ร้อนๆ อย่างนี้ หนูขอไปเล่นน้ำก่อนได้ไหม
แม่?” สังข์ ร้องถาม

“ไปกะใคร?”

“ไก่อ่ แล้วก็ เอื้อย โสนน้อย”

“ไปเถอะ แล้วอย่ากลับคำมากนะลูก”

จันทน์ เห็นว่า ทำน้ำอยู่ใกล้ต้นมะเดื่อใหญ่ ซึ่งไม่ไกลจากบ้าน ชาวบ้านในละแวกนี้ ต่างก็มาอาศัยทำน้ำแห่งนี้เป็นประจำ ซึ่งเธอเองก็ไปบ่อยๆ น้ำก็ไม่ลืกจนเกินไป จึงไม่น่าจะมีอันตรายอะไร อีกทั้งยังมีเด็กคนอื่นๆ มาเล่นด้วย จึงอนุญาตให้ลูกสังข์ ไปเล่นได้

พวกคนร้ายสองคน สะกดรอยตาม จันทน์ และ สังข์ มาตั้งแต่ออกจากโรงเรียน โดยที่เธอกับลูกไม่รู้ตัว

“จัดการแม่หรือลูกก่อน ลูกพี่?” คนร้ายอีกคน ถาม

“ลูก”

ยังพอมีเวลาเล่นอีกเยอะ สังข์ตรงไปหาโก๊ะก่อน ซึ่งต้องข้ามสะพานไป เพราะบ้านของโก๊ะ อยู่อีกฝั่งหนึ่งของลำธาร สังข์เดินมาถึงบริเวณคอสสะพาน เป็นที่ลับตาคน ชายสองคนซึ่งดักรออยู่ก่อน จึงออกจากที่ซ่อน ตรงเข้าไปหาเด็กชายสังข์ทางด้านหลัง พวกเขาทุ่มกันเอาผ้าอุดปาก และช่วยกันมัดขา มัดแขน สังข์ต่อสู้และดิ้น ให้หลุดจากการถูกมัด

เคี้ยว กับ โสณน้อย เดินผ่านมาใกล้ที่เกิดเหตุ เพื่อจะแวะไปเล่นน้ำด้วยกัน ได้ยินเสียงการต่อสู้ ขลุ่ยขลุ่ยต๊อบต๊อบ จึงพากันวิ่งตามไปดู ว่าเกิดอะไร ขึ้น

สังข์ เป็นเด็กแข็งแรง และว่องไว คนร้ายทั้งสองคน เกือบเอาไม่อยู่ ถูกถีบถูกกัด เป็นรอย จนเขานอนไม่ไหว ชักปิ่นออกมา แต่เพื่อนอีกคนห้ามไว้ เกรงว่าเสียงปิ่น จะทำให้เสียแผน กว่าพวกคนร้ายสองคนจะจัดการมัดสังข์ได้สำเร็จ ก็เหนื่อยไม่น้อย

“เร็วๆ หน้อยซิวะ ไ้...เดี๋ยวก็มีคนมาเห็น หลีอก” คนร้ายที่เป็นหัวหน้า สั่งเร่ง

“ไ้เดี๋ยวนี้ มันอึดชะมัดเลย ลูกพี่”

“ช่วยด้วย!” สังข์ ดิ้นจนผ้าหลุดออกจากปาก “ช่วยด้วย!!”

คนร้ายทั้งสอง ต้องเสียเวลามัดปากสังข์อีกครั้ง แล้วอ้อมไปที่กลางสะพาน ขณะที่ เด็กเคี้ยว กับ โสณน้อย วิ่งตามไปเห็นพอดี

“สังข์” เคี้ยว ตะโกน

แต่ไม่ทันแล้ว คนร้ายโยนถังลงไปกลาง
ลำธาร แล้วรีบหลบหนีไป เค็้อย กับ โสนน้อย
วิ่งตามไปเพื่อจะช่วยถัง แต่ไม่ทัน ถังค่อยๆ
จมหายไปใต้น้ำ พวกเธอมองหน้ากัน ด้วยความ
ตกตะลึง ทำอะไรไม่ถูก

แม้ว่า ถัง จะเป็นเด็กว่ายน้ำเก่ง และดำน้ำ
ได้ลึก มากกว่าเด็กคนอื่นๆ แต่ก็สู้กับแรงของ
กระแสน้ำไหลเชี่ยวไม่ได้ ทั้งยังถูกมัดมือมัดเท้า
ถังพยายามดิ้น เพื่อให้เชือกที่มัดมือมัดเท้าหลุด
มันยากเกินไปสำหรับเด็ก เขาสำลักน้ำ ภาพที่เห็น
ต่างๆ บนผิวน้ำ คือ เค็้อยกับโสนน้อย บนราว
สะพาน ก่อนหมดสติ ถังนึกถึงแม่ อยากตะโกน
ว่า แม่ ช่วยหนูด้วย หนูแทบจมน้ำหมดแล้ว
หายใจไม่ออก แต่คงไม่มีประโยชน์ ถ้าแม่มาถึง
ตอนนี้ ก็คงจะช่วยไม่ทัน

ก่อนหมดสติ ... บังเกิดแสงสว่างวาบ มาจาก
ผิวน้ำ มองเห็นนางฟ้า ยื่นมือลงมาแล้วจับข้อมือ
ของถังไว้ จากนั้น ก็มองเห็นลำแสงไฟรูบ
สามเหลี่ยมด้านเท่า สว่างวาบขึ้น แล้วค่อยๆ หด
ตัวหายไป พร้อมกับสติความรู้สึกตัว ก็ดับมืด

อ่านตอนต่อไป ตอนที่ ๑๐ ภาชนะใหม่ ของนาเคนทร์
(บทที่ ๔ ชีวิตใหม่ กลางฤดูหนาว)
กลับไปที่ เว็บบอร์ด คนคิดดี

<http://www.igoodmedia.net/index.html?#hwh>